

Sen udredning, store konsekvenser

For godt to år siden fik Jeanette Rolighed Andersen konstateret knogleskørhed. Diagnosen kom efter massive smerter, der ifølge lægen blot skulle trænes væk, og ændrede Jeanettes aktive liv markant.

Indtil for to et halvt år siden år siden levede den i dag 52-årige Jeanette Rolighed Andersen et normalt og aktivt liv. Fodbold, maratonløb, ridning, mountainbiking og pasning af egen hest fyldte en stor del af hverdagen, og ved siden af det aktive liv drev Jeanette sit eget hjemmeservicefirma.

Men en dag i december 2017, da Jeanette skulle hjælpe en kollega med at sætte et køleskab på plads, lød der et knæk fra ryggen:

“Jeg faldt og kunne ikke komme op. Jeg måtte ligefrem bede min kollega om at træde mig på ryggen for at få det hele sat på plads, og jeg endte med at komme på benene igen. Men da jeg nåede hjem og skulle ud af min bil, kunne jeg ikke. Min kæreste var rystet over min reaktion, fordi jeg normalt ikke er en, der piver, og han fik mig til at kontakte lægevagten, så jeg kunne blive undersøgt med det samme,” fortæller Jeanette.

“Det skal bare trænes væk”

Efter konsultationen hos lægevagten blev Jeanette sendt hjem med beskeden om, at der nok var tale om et hekseskud:

” Jeg brugte kroppen forkert, fordi hver eneste bevægelse gjorde ondt.

“Lægevagten fortalte mig, at jeg jo var sund og rask, og jeg bare skulle hjem, tage lidt Panodil og vente på, at det ville gå over efter otte dages tid. Men jeg kunne slet ikke vente så længe, smerterne var uudholdelige. Jeg kunne ikke arbejde, og jeg brugte kroppen forkert, fordi hver eneste bevægelse gjorde ondt,” forklarer Jeanette, der kort efter konsulterede sin al-

ment praktiserende læge for at få hjælp.

“Min læge fortalte mig, at jeg skulle træne smerterne væk hos en fysioterapeut. Jeg fulgte rådet og meldte mig til et ryghold, men fysioterapeuten endte med at sige, at det ikke kunne være rigtigt, at jeg havde så mange kramper i ryg og ben, og skrev den samme besked til lægen. Men først i april måned, da jeg slog i bordet, fik jeg taget røntgen,” siger Jeanette.

Røntgenbillede afslørede et brud i ryggen, og lægen sendte Jeanette til yderligere undersøgelse og en DXA-skanning, der viste, at hun havde knogleskørhed. Hun havde desuden tre diskusprolaps.

“Jeg var i chok, for jeg havde troet, at knogleskørhed kun rammer gamle mennesker! Jeg græd og var rystet, og jeg forstod ikke, hvorfor lægerne ikke havde lyttet til mig før og fået mig undersøgt

” Knogleskørhed og rygsmerter på mange måder er ”usynlige” lidelser.

Selvom Jeanette Rolighed Andersens liv har ændret sig markant, er hun god til at holde gejsten oppe og tænke fremad.
Privatfoto

noget før,” fortæller Jeanette, som er overbevist om, at diskusprolapsene kunne være undgået, hvis vagtlægen og den alment praktiserende læge havde handlet rigtigt i tide. I dag venter hun på at blive opereret for den diskusprolaps, der er skyld i, at følsomheden i begge ben er kraftigt nedsat.

Chancen for et normalt liv er minimeret

Efter diagnosen blev Jeanette sat i alendronatbehandling, og hun gør, hvad hun kan for at holde smerterne på afstand med Pano-dil og mindfulness.

På mange punkter har Jeanette måttet lægge sit liv om: ”Jeg prøver at holde humøret højt, men jeg ved også godt, at chancen for at få et helt normalt liv igen er minimeret. Der går ikke en dag, uden jeg mærker til min ryg, og jeg har måttet omlægge mange af mine fritidsaktiviteter, så den daglige motion er mere skånsom nu. Jeg er taknemmelig for den hjælp, jeg får af min 21-årige

søn, som slår græs, køber ind og støvsuger – og fra min tålmodige kæreste,” siger Jeanette, der overvejer at klage over forløbet til Patientklagenævnet.

”For mit eget vedkommende er det for sent, og en klage kommer ikke til at hjælpe mig. Men den vil måske kunne hjælpe andre; jeg er overbevist om, at de tre diskusprolapsene kunne være undgået, hvis lægerne havde været mere vakse i mit tilfælde. Jeg tror, at der er behov for at øge opmærksomheden mod knogleskørhed, og det vil jeg gerne være med til,” fortæller Jeanette.

Holder sig i gang med firma og opbakning

Jeanette påpeger, at knogleskørhed og rygsmerter på mange måder er ”usynlige” lidelser:

”Indimellem kan mine nærmeste give mig en følelse af, at de ikke tror på, hvor ondt det gør. De får mig til at føle mig som en hypokonder. Men samtidig er de også en enorm støtte, og jeg tror ikke,

jeg kunne klare mig igennem det her forløb uden dem,” siger Jeanette.

”Både min søn og min kæreste har været fantastiske, og de er enormt konstruktive i forhold til at finde løsningsmuligheder. Vi prøver lige nu at finde et nedlagt landsted på kun én etage, hvor der samtidig er god plads til min hest. Vi er nødt til at tænke fremad.”

Jeanette tilføjer, at hun også holder gejsten oppe igennem sit firma. Mødet med de glade kunder og gode kolleger giver hende energi:

”Det er enormt dejligt at komme på arbejde. Det giver mig så meget glæde. Uden mit firma og den store opbakning på hjemmefronten, havde jeg nok givet op. Det giver mig mod til at kæmpe videre. Og for andres vedkommende kan man kun håbe, at lægerne bliver bedre til at opspore dem, der er ramt af knogleskørhed – og gerne i tide!”